

● Masokismia parannetaan esimerkiksi pitämällä kulissitreffit, jotka huipentuvat häihin.

● Välillä sarja uskaltaa mennä riittävästi yli.

● Koko sarja pätkinänkuoressa: Taroo ottaa turpan ja Mio pukeutuu hassusti.

Koska erilaisuus on naurun asia

MM!

Nimi: Emu Emu! / えむえむっ! **Ohjaaja:** Tsuyoshi Nagawa **Käsikirjoittaja:** Rie Koshika **Studio:** XEBEC **Allkuteos:** Akinari Matsunon ranobesarja **Esitetty:** 26.9.2010–18.12.2010 **Jaksoja:** 12

Viime vuosina animesarjoissa on käsitelty yhä useammin erilaisia seksuaalisia poikkeamia. Samaan aikaan *MM!n* kanssa pyöri viime numerossa esitelty, inestisiä sisältävä *Yosuga no sora*, ja talvikauden noitaminA-sarja *Wandering Son* pureutuu ristiinpukeutumiseen ja sukupuoli-identiteetti-ongelmiin.

MM! kertoo teoriassa täysin samoista asioista, mutta sarjoissa on valtava ero: nuo esimerkiksi sarjat suhtautuvat teemoihinsa niiden vaatimalla vakavuudella rehellisesti ja pilkkaamatta. *MM!* sen sijaan heittää valtavirrasta poikkeavia mutakakuilla ja nauraa röyhähtää päälle – ja olettaa, että me teemme perässä.

Sarja kertoo Taroo Sadosta, joka kärsii masokismista – hän kerta kaikkiaan sulaa nätin työn piestessä ja ahdistellessa häntä. Hän haakee apua koulun kerholta, jonka ideana on toteuttaa oppilaitten toiveet. Kerhossa häntä kuitenkin odottavat egoistinen ja väkivaltainen Mio Isurugi sekä poikia pelkäävä Yuno Arashiko. Seuraa hasuja tilanteita, joissa keskimäärin aina Taroo saa jommaltakummalta tytöltä köniin.

Sinänsä konseptissa ei ole mitään yllättävää,

vaikka se uusi ehkä onkin. *MM!* niputtaa yhteen kaikki otakuleisöä miellyttävät fetissit, ja lopputulos on kamala sillisalaatti.

Hyi kun olen outo

Sarjan suhtautuminen seksuaalivähemmistöihin on vähintäänkin kyseenalainen.

Juoni kumpuaa siitä, että Taroo ja vähintäänkin kaikki maailman tytöt pitävät hänen masokismiaan niin ällöttävänä, että siitä täytyy päästä eroon ja pian. Samaan syssyyn heitellään satunnaisesti muitakin kummajaisia: Taroon paras ystävä on ristiinpukeutuja, välissä on kokonainen jakso omistettu homoille naureskeluun ja kotona äiti ja sisko yrittävät tulla vähän liiankin läheiseksi hänen kanssaan.

Sinänsä vähemmistöille nauramisessa ei ole mitään uutta, sillä se tuntuu olevan japanilaisille tyypillinen tapa käsitellä asiaa. Sarjaan valittu näkökulma kummallisuuksista ällöttävänä ja toisaalta hassuna asiana on kuitenkin niin inhottava ja halpa keino repiä huippoja nauruja, että sen katsominen on vastenmielistä.

Romanssi on aina ollut komediasarjoissa hy-

vä ystävä, mutta *MM!n* staattinen kolmiodraama ei vakuuta. Hauskana kierteenä siinä toimivat ainostaan tyttöjen erilaiset lähestymistavat Taroon iskemiseen: Yunosta muodostuu varsinainen palvelijatar, kun taas Mio tykkää Tarooasta masokistina, koska hänen kurittamisensa on niin kivaa. Taroo ei geneerisenä animepojuna tietenkään valitse kumpaakaan, eikä romanssi kehity mihinkään. Lopulta muotoutuu hassu ristiriita Tarooasta kaikkien halveksimana masokistina, joka toisaalta kuitenkin matkaa kohti haaremiloppua.

Sarjan tuottanutta XEBECiä tuskin kukaan mainitsee lempistudiokseen. *MM!ssä* firma onnistuu edellisiin töihinsä nähden kelvollisesti, mutta muihin samaan aikaan pyöriineihin sarjoihin verrattuna se on keskitasoa huomattavasti heikompi. Toisaalta hahmomalleihin on selvästi panostettu, ja välillä kuvakulmat ovat varsin kekseliäitä.

Hauskana yksityiskohtana perinteisen alushousuja vilauttelevan fanservicen kanssa pidetään lähes nollalinja. Sen sijaan tarjoillaan cosplayta, paljastavuuden rajoja hipovia kuvakulmia ja punastelua. (Blu-ray/dvd-ekstrat ovatkin sitten yhtä piilokameraa pukuhuoneessa.)

Lopulta *MM!stä* ei jää käteen kuin tuskastunut moraalihadistus ja pari–kolme heikkoahko naurahdusta. Hahmovetoisen sarjan hahmot jäävät latteiksi yhden ominaisuuden kuoriksi. Koko konsepti on ongelmia täynnä, eikä XEBEC ole oikea studio niitä paikkaamaan. Edes ääninäyttelypuolen huippunimet, kuten **Jun Fukuyama** ja **K-on!in** Azusan roolin jälkeen valtavassa nosteessa oleva **Ayana Taketatsu**, eivät pysty tätä sarjaa pelastamaan.

– **Valter Strömsholm**

Tuomio: Vajoaa kunnianhimmottomien tusinasarjojen joukkoon, eikä kykene täyttämään edes omaa tonttiaan pikkutuhmana komediana.

● Taroon kurittaminen ei ole hauska juttu enää tuhannennella kerralla.